

Wonen en thuis zijn

In mijn familie zijn ze “op hol geslagen”. Vier huishoudens gaan van woonplek veranderen. Ze pakken hun boeltje (soms een hele-boel) in. Banken, bedden, kasten, piano’ sjouwen, ook al gaan ze maar een paar straten verder op, het is een hele onderneming!

Zelf ben ik aardig honkvast, maar weet wel dat verhuizen een van de meest ingrijpende gebeurtenissen is in een mensenleven. Het loslaten van de bekende omgeving, dat wat je vanzelfsprekend ziet, hoort, ruikt. Misschien was het wel een plek waar je je thuis voelde, helemaal op je gemak, veilig, ontspannen.

Vaak ga je pas iets waarderen, als je het moet loslaten. Je weet wat je hebt, toch? Hoe het zal worden, moet je nog maar afwachten. Ineens kijk je anders naar je burens. De sfeer in de straat. Dat ene hoekje in kamer waar het zonlicht zo mooi opkomt. De slaapkamer waar je kinderen zijn geboren. De tuin, waarvan je precies weet wanneer een bepaalde struik tot bloei komt.

Misschien ben jij wel die jongere, die het ouderlijk huis verlaat, vanwege studie of samenwonen. Dan markeert de verhuizing een nieuwe levensfase. Vol verwachting....

Of bent u die oudere? Zo lang mogelijk bent u zelfstandig blijven wonen, met steeds meer ondersteuning van familie, burens, thuiszorg. Maar nu is het toch nodig om naar een kleinere woning te gaan, gelijkvloers, met hulp dichterbij. Alles wat nu door uw handen gaat (meenemen? weggeven? kringloop? afval?) draagt een verhaal, een geschiedenis.

Verhuizen?

Nu moet ik toch ook denken aan vluchtelingen en asielzoekers. Wat hebben zij niet los moeten laten, hun huis en haard, hun familie, hun werk? Omdat thuis niet meer leefbaar was. Wat hebben ze niet rondgezworven? En nu is het wachten en hopen op het bericht: u mag hier blijven en in die plaats is een huis voor u vrij! Verhuizen terwijl je niets hebt.

Of hoe zou het gaan met de dakloze asielzoeker in de Noodopvang, die weer op zoek moet naar een nieuw onderdak? Hoe thuisloos kun je zijn?

Een ander deel van de mensheid verlaat in deze tijd van het jaar hun woning met plezier om voor een week of twee, drie op vakantie te gaan, nieuwe delen van de wereld te ontdekken. Ik wens ze een mooie tijd en een veilig thuiskomen!

Deze hele mijmering over wonen, verhuizen, thuis-zijn brengt me bij een liedje van Huub Oosterhuis, dat het hele mensenbestaan omschrijft als een voortdurend in beweging zijn met een verlangen om ergens – even - bijna gelukkig te zijn. Thuiskomen bij God: wat zal je dan gelukkig zijn....

Wonen overal, nergens thuis

Aarde, mijn aarde, mijn moeders huis.

Vallende sterren, de schim van de maan

Mensen die opstaan en leven gaan,

Mensen, veel geluk!

Wonen overal even thuis

Handel en wandel en huis na huis

Loven en bieden op waarheid en waan

Wagen en winnen en verder gaan.

Mensen, veel geluk!

Wonen overal bijna thuis

Aarde mijn hemel mijn vadershuis

Stijgend sterren de lach van de maan

Mensen die dromend een stem verstaan

Mensen, veel geluk!

Susan van Os-Yedema,

em. Pastoraal werker

Twents Liturgiekoor - Zwanenhofzondagen